

Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

► **B** **EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 94/62/EY,**
annettu 20 päivänä joulukuuta 1994,
pakkauksista ja pakkausjätteistä
 (EYVL L 365, 31.12.1994, s. 10)

Muutettu:

		virallinen lehti		
	N:o	sivu	päivämäärä	
► <u>M1</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1882/2003, annettu 29 päivänä syyskuuta 2003	L 284	1	31.10.2003
► <u>M2</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/12/EY, annettu 11 päivänä helmikuuta 2004	L 47	26	18.2.2004
► <u>M3</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/20/EY, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2005	L 70	17	16.3.2005

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 94/62/EY,

annettu 20 päivänä joulukuuta 1994,

pakkauksista ja pakkausjätteistä

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 100 a artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 189 b artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat, että

pakkauksista ja pakkausjätteistä huolehtimiseen liittyvät erilaiset kansalliset toimenpiteet olisi yhdenmukaistettava siten, että toisaalta ehkäistäisiin tai lievennettäisiin niiden vaikutuksia ympäristöön ja saavutettaisiin näin ympäristönsuojelun korkea taso, ja toisaalta varmistettaisiin sisämarkkinoiden toiminta ja vältettäisiin kaupankäynnille aiheutuvat haitat sekä kilpailun vääristyminen ja rajoittuminen yhteisössä,

paras keino pakkausjätteiden tuottamisen välttämiseksi on pakkausten kokonaismäärän vähentäminen,

tämän direktiivin tavoitteet huomioon ottaen on tärkeää noudattaa yleistä periaatetta, jonka mukaan tietyssä jäsenvaltiossa ympäristön suojelemiseksi toteutettavat toimenpiteet eivät saa vaikuttaa kielteisesti muiden jäsenvaltioiden mahdollisuuksiin saavuttaa tämän direktiivin tavoitteet,

jätteiden määrän vähentäminen on edellytyksenä Euroopan unionista tehdystä sopimuksessa nimenomaisesti mainitulle kestäväälle kasvulle,

tämän direktiivin olisi koskettava kaikkia markkinoille saatettavia pakkaustyyppejä sekä kaikkia pakkausjätteitä; tämän vuoksi olisi kumottava nestemäisten ravintoaineiden pakkauksista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annettu neuvoston direktiivi 85/339/ETY ⁽⁴⁾,

pakkauksilla on tärkeä yhteiskunnallinen ja taloudellinen merkitys, ja tämän vuoksi tässä direktiivissä säädettyjen toimenpiteiden ei pitäisi saattaa kyseenalaiseksi muita lainsäädännössä annettuja pakkausten tai pakattujen tuotteiden laatua ja kuljettamista koskevia määräyksiä,

neuvoston 7 päivänä toukokuuta 1990 antamassa jätepolitiikkaa koskevassa päätöslauselmassa ⁽⁵⁾ ja jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetussa neuvoston direktiivissä 75/442/ETY ⁽⁶⁾ vahvistetun jätehuoltoa koskevan yhteisön strategian mukaisesti pakkauksista ja pakkausjätteistä huolehtimisen ensisijaisena tavoitteena olisi oltava pakkausjätteiden syntymisen ehkäiseminen, ja lisäksi sen peruseriaateksi olisi kuuluttava pakkausten uudelleenkäyttö, kierrätys ja

⁽¹⁾ EYVL N:o C 263, 12.10.1992, s. 1 ja EYVL N:o C 285, 21.10.1993, s. 1

⁽²⁾ EYVL N:o C 129, 10.5.1993, s. 18

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 23 päivänä kesäkuuta 1993 (EYVL N:o C 194, 19.7.1993, s. 177), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 4 päivänä maaliskuuta 1994 (EYVL N:o C 137, 19.5.1994, s. 65) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 4 päivänä toukokuuta 1994 (EYVL N:o C 205, 25.7.1994, s. 163). Vahvistettu 2 päivänä joulukuuta 1993 (EYVL N:o C 342, 20.12.1993, s. 15). Sovittelukomitean yhteinen ehdotus, tehty 8 päivänä marraskuuta 1994

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 176, 6.7.1985, s. 18. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 91/692/ETY (EYVL N:o L 377, 31.12.1991, s. 48)

⁽⁵⁾ EYVL N:o C 122, 18.5.1990, s. 2

⁽⁶⁾ EYVL N:o L 194, 25.7.1975, s. 39. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/156/ETY (EYVL N:o L 78, 26.3.1991, s. 32)

▼B

muunlainen pakkausjätteiden hyödyntäminen sekä sitä kautta näiden jätteiden lopullisen hävittämisen vähentäminen,

ennen kuin jätteiden hyödyntämismenetelmistä saadaan tieteellisiä ja teknisiä tutkimustuloksia, olisi mieluiten suosittava uudelleenkäyttöä ja kierrätystä niiden suotuisien ympäristövaikutusten vuoksi; tästä syystä jäsenvaltioissa olisi otettava käyttöön järjestelmiä käytettyjen pakkausten ja/tai pakkausjätteiden palauttamisen varmistamiseksi; tuotteiden elinkaariarvioinnit olisi saatettava päätökseen mahdollisimman nopeasti, jotta voitaisiin tarkasti määrittellä uudelleenkäytettävien, kierrätettävien ja hyödynnettävien pakkausten paremmuusjärjestys,

pakkausjätteiden syntymistä olisi ehkäistävä asianmukaisin toimenpitein ja erityisesti jäsenvaltioissa tämän direktiivin tavoitteiden mukaisesti tehtävien aloitteiden avulla,

jäsenvaltiot voivat perustamissopimuksen mukaisesti edistää sellaisten pakkausten uudelleenkäyttöjärjestelmiä, joita on mahdollista käyttää uudelleen ympäristöä vahingoittamatta, jotta voitaisiin hyödyntää näiden järjestelmien suotuisaa vaikutusta ympäristönsuojelun kannalta,

ympäristönsuojelun näkökulmasta kierrätyksen olisi oltava tärkeä osa jätteiden hyödyntämistä, jotta voitaisiin erityisesti vähentää energian ja ensiöraaka-aineiden kulutusta sekä jätteiden loppusijoitusta,

pakkausjätteitä on mahdollista hyödyntää tehokkaasti energiantuotannossa,

jäsenvaltioissa pakkausjätteiden hyödyntämiselle ja kierrätykselle vahvistetut tavoitteet olisi ilmaistava vaihteluvälin muodossa siten, että otetaan huomioon jäsenvaltioiden erilaiset tilanteet ja vältetään kaupan esteiden ja kilpailun vääristymien aiheuttamista,

jotta tuloksia olisi mahdollista saavuttaa keskipitkällä aikavälillä ja jotta taloudellisille toimijoille, kuluttajille ja viranomaisille voitaisiin tarjota niiden tarvitsemia pitkän aikavälin näkymiä, olisi vahvistettava keskipitkä määräaika edellä mainittujen tavoitteiden saavuttamiselle ja pitkä määräaika sellaisia tavoitteita varten, jotka olisi määriteltävä myöhemmin niiden asettamiseksi selvästi aiempaa korkeammalle,

Euroopan parlamentin ja neuvoston olisi komission laatimien kertomusten perusteella tarkasteltava jäsenvaltioiden mainittuihin tavoitteisiin pyrkiessään saamaa käytännön kokemusta sekä tieteellisten tutkimusten tuloksia ja arviointimenetelmiä, kuten ympäristövaikutusten arviointeja,

ympäristönsuojelun korkean tason varmistamiseksi jäsenvaltioiden, jotka ovat laatineet tai laativat ohjelmia, joiden tavoitteet sijoittuvat edellä tarkoitettun vaihteluvälin yläpuolelle, olisi sallittava jatkaa kyseisiin tavoitteisiin pyrkimistä sillä edellytyksellä, etteivät nämä ohjelmat aiheuta sisämarkkinoiden häiriintymistä eivätkä estä muita jäsenvaltioita noudattamasta tätä direktiiviä; komission olisi vahvistettava tällaiset toimenpiteet asianmukaisen tarkastuksen suoritettuaan,

toisaalta joidenkin jäsenvaltioiden voidaan sallia erityisen tilanteensa vuoksi asettaa alhaisempia tavoitteita, jos asianomaiset jäsenvaltiot saavuttavat hyödyntämistä koskevan vähimmäistavoitteen säädetyssä määräajassa ja yleiset tavoitteet pitemmässä määräajassa,

jäsenvaltioissa on tarpeen ottaa käyttöön palautus-, keruu- ja hyödyntämisjärjestelmiä pakkauksista ja pakkausjätteistä huolehtimiseksi; kaikkien asianomaisten olisi voitava osallistua näihin järjestelmiin ja ne olisi suunniteltava siten, ettei tuontituotteita syrjitä eikä aiheuteta kaupan esteitä tai kilpailun vääristymistä ja siten, että taataan paras mahdollinen pakkausten ja pakkausjätteiden palautus perustamissopimuksen mukaisesti,

pakkausten merkitseminen yhteisön tasolla edellyttää perusteellisempaa tutkimista, mutta yhteisön olisi päätettävä asiasta lähitulevaisuudessa,

pakkausten ja pakkausjätteiden ympäristövaikutusten rajoittamiseksi ja kaupan esteiden ja kilpailun vääristymisen välttämiseksi on myös tarpeen määrittellä pakkausten koostumusta sekä sopivuutta uudelleen

▼B

käytettäväksi ja hyödynnettäväksi (mukaan lukien kierrätys) koskevat perusvaatimukset,

haitallisten metallien ja muiden haitallisten aineiden pitoisuutta pakkauksissa on tarpeen rajoittaa ottaen huomioon niiden ympäristövaikutukset (ja erityisesti niiden todennäköinen esiintyminen pakkausten polttamisessa syntyvissä päästöissä tai tuhkassa taikka vuotovedessä, jos pakkaukset viedään kaatopaikalle); pakkausjätteiden myrkyllisyyden vähentämiseksi on aluksi tarpeen estää haitallisten raskasmetallien lisääntyminen pakkauksiin ja valvoa, etteivät nämä ainesosat pääse kulkemaan ympäristöön, ja lisäksi olisi säädettävä asianmukaisista poikkeuksista, joista komission olisi tietyissä erityistapauksissa päätettävä komiteamenettelyä noudattaen,

jotta saavutettaisiin korkea kierrätysaste ja jottei pakkausjätteiden keräämisen ja käsittelyn parissa työskenteleville henkilöille aiheutuisi terveyteen ja turvallisuuteen liittyviä ongelmia, jätteet olisi erittäin tärkeää lajitella jo niiden syntypaikalla,

pakkausten valmistusta koskevia vaatimuksia ei pitäisi soveltaa pakkauksiin, jotka on käytetty tietyn tuotteen pakkaamiseen ennen tämän direktiivin voimaantulopäivää; olisi myös säädettävä siirtymäajasta tällaisten pakkausten kaupan pitämisen mahdollistamiseksi,

kaikki perusvaatimukset täyttävien pakkausten markkinoille saattamista koskevien säännösten soveltamisen aloitusajankohtaa vahvistettaessa olisi otettava huomioon, että toimivaltaiset standardointielimet laativat parhaillaan asiasta eurooppalaisia standardeja; kansallisten standardien yhdenmukaisuuden todistamismenetelmiä koskevia säännöksiä olisi kuitenkin sovellettava viipymättä,

perusvaatimuksia ja muita asiaan liittyviä näkökohtia koskevien eurooppalaisten standardien laatimista olisi edistettävä,

tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet edellyttävät hyödyntämis- ja kierrätyskapasiteetin kehittämistä sekä kierrätetyistä pakkauksista saatavien materiaalien markkinointikanavien olemassaoloa,

kierrätettyjen materiaalien käyttö pakkauksissa ei saisi olla asiaan liittyvien hygieniää sekä kuluttajien terveyttä ja turvallisuutta koskevien säännösten vastaista,

pakkauksista ja pakkausjätteistä olisi oltava saatavilla tietoja yhteisön tasolla, jotta tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamista voitaisiin seurata,

on erityisen tärkeää, että kaikki pakkausten ja pakattujen tuotteiden tuotantoon, käyttöön, tuontiin ja jakeluun osallistuvat toimijat tiedostavat entistä paremmin pakkausten merkityksen jätteiden syntymisessä ja että he suostuvat kantamaan tästä vastuun ”saastuttaja maksaa”-periaatteen mukaisesti; tässä direktiivissä säädettyjen toimenpiteiden suunnitteluun ja soveltamiseen olisi kuuluttava ja siinä olisi tarvittaessa edellytettävä tiivistä yhteistyötä kaikkien osapuolten välillä yhteisvastuullisuuden hengessä,

kuluttajilla on pakkauksista ja pakkausjätteistä huolehtimisessa ratkaiseva tehtävä, ja heille olisi näin ollen annettava asiasta riittävästi tietoa, jotta he olisivat valmiita muokkaamaan toimintatapojaan ja asenteitaan,

erityisen pakkauksista ja pakkausjätteistä huolehtimista koskevan luvun sisällyttäminen direktiivissä 75/442/ETY säädettyihin jätehuolto-suunnitelmiin olisi hyödyllistä tämän direktiivin tehokkaan soveltamisen kannalta,

tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamisen helpottamiseksi yhteisön ja jäsenvaltioiden saattaisi olla tarpeen käyttää taloudellisia ohjauskeinoja perustamissopimuksen määräysten mukaisesti siten, että vältettäisiin uudet protektionismin muodot,

jäsenvaltioiden on ilmoitettava suunnittelemistaan toimenpiteistä ennalta komissiolle, jotta se voi tarkistaa niiden yhdenmukaisuuden tämän direktiivin kanssa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menet-

▼B

telystä 28 päivänä maaliskuuta 1983 annetun neuvoston direktiivin 83/189/ETY ⁽¹⁾ soveltamista,

komission olisi vastattava pakkausten tunnistusjärjestelmän ja tietokantojen rakenteen mukauttamisesta tieteen ja tekniikan kehitykseen komiteamenettelyä noudattaen, ja

on tarpeen säätää mahdollisuudesta toteuttaa erityistoimenpiteitä niiden ongelmien ratkaisemiseksi, joita tämän direktiivin täytäntöönpanoon saattaisi liittyä, noudattaen tarvittaessa edellä tarkoitettua komiteamenettelyä,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tarkoitus

1 Tämän direktiivin tarkoituksena on pakkauksista ja pakkausjätteistä huolehtimista koskevien kansallisten toimenpiteiden yhdenmukaistaminen, jotta voitaisiin toisaalta ehkäistä ja lieventää niiden vaikutuksia jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden ympäristöön ja varmistaa näin ympäristönsuojelun korkea taso ja toisaalta taata sisämarkkinoiden toiminta ja ehkäistä kaupan esteiden syntyminen sekä kilpailun vääristyminen ja rajoittuminen yhteisössä.

2 Tätä varten tässä direktiivissä säädetään toimenpiteistä, joiden ensisijaisena tarkoituksena on pakkausjätteiden syntymisen ehkäiseminen ja muina peruseriaatteina pakkausten uudelleenkäyttö, kierrätys ja muunlainen pakkausjätteiden hyödyntäminen sekä sitä kautta näiden jätteiden loppusijoituksen vähentäminen.

2 artikla

Soveltamisala

1 Tätä direktiiviä sovelletaan kaikkiin yhteisössä markkinoille saatetaviin pakkauksiin ja kaikkiin pakkausjätteisiin, joita käytetään tai jotka poistetaan käytöstä teollisuudessa, kaupassa, toimistoissa, työtiloissa, palvelulaitoksissa, kotitalouksissa tai millä tahansa muulla tasolla riippumatta siitä, mistä materiaaleista ne koostuvat.

2 Tätä direktiiviä sovelletaan rajoittamatta kuitenkaan pakkausten laatua, kuten pakattujen tuotteiden turvallisuutta, terveyden suojelua ja hygieniää koskevien sekä kuljetuksiin liittyvien olemassa olevien vaatimusten ja vaarallisista jätteistä 12 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY ⁽²⁾ säännösten noudattamista.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) ”pakkauksella” mistä tahansa materiaaleista koostuvaa tuotetta, joka on tarkoitettu tiettyjen tavaroiden säilytykseen ja suojaamiseen, jotka voivat olla mitä tahansa raaka-aineista valmiisiin tuotteisiin, sekä mahdollistamaan niiden käsittelyn ja kuljetuksen tuottajalta kuluttajalle tai käyttäjälle ja helpottamaan niiden esillepanoa. Kaikkia samoihin tarkoituksiin käytettäviä kertakäyttötuotteita on myös pidettävä pakkauksina.

Pakkauksiin kuuluvat ainoastaan:

- a) kuluttajapakkaus eli primaaripakkaus, joka on tarkoitettu myyntipaikalla loppukäyttäjälle tai kuluttajalle myytävän yksikön säilytykseen,

⁽¹⁾ EYVL N:o L 109, 26.4.1983, s. 8. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/400/ETY (EYVL N:o L 221, 6. 8.1992, s. 55)

⁽²⁾ EYVL N:o L 377, 31.12.1991, s. 20

▼B

- b) ryhmäpakkaus eli sekundaaripakkaus, joka on tarkoitettu tietyistä määrästä myyntiyksiköitä koostuvan ryhmän säilytykseen myyntipaikalla riippumatta siitä, myydäänkö se sellaisenaan loppukäyttäjälle tai kuluttajalle vai käytetäänkö sitä ainoastaan hyllyjen täyttämiseen; se on mahdollista poistaa tuotteesta ilman, että tuotteen ominaisuudet muuttuvat,
- c) kuljetuspakkaus eli tertiäripakkaus, jonka tarkoituksena on helpottaa tietyn määrän myyntiyksiköitä tai ryhmäpakkauksia käsittelyä ja kuljetusta siten, että voidaan välttää niiden fyysistä käsittelyä ja kuljetusvaurioita. Kuljetus-pakkauksina ei pidetä maantie-, rautatie-, meri- ja lentokuljetuksissa käytettäviä kontteja.

▼M2

Pakkauksen määritelmä perustuu lisäksi jäljempänä esitettyihin perusteisiin. Liitteessä I luetellut tuotteet ovat näiden perusteiden soveltamista kuvaavia esimerkkejä.

- i) Tuotteita pidetään pakkauksina, jos ne täyttävät edellä mainitun määritelmän pakkauksen muita mahdollisia tehtäviä rajoittamatta, paitsi jos kyseiset tuotteet ovat kiinteä osa itse tuotetta ja ne ovat välttämättömiä tuotteen säilytykseen, tukemiseen tai säilyttämiseen sen elinkaaren aikana ja niiden kaikki elementit on tarkoitettu käytettäväksi, kulutettavaksi tai poistettavaksi käytöstä yhdessä.
- ii) Tuotteita, jotka on suunniteltu ja tarkoitettu täytettäväksi myyntipaikalla, sekä kertakäyttötuotteita, jotka myydään ja täytetään tai on suunniteltu ja tarkoitettu täytettäväksi myyntipaikalla, pidetään pakkauksina edellyttäen, että ne täyttävät pakkauksen tehtävän.
- iii) Pakkauksen osien ja pakkaukseen liitettyjen lisäosien katsotaan kuuluvan pakkaukseen, johon ne on liitetty. Tuotteeseen suoraan ripustettuja tai kiinnitettyjä lisäosia, jotka täyttävät pakkauksen tehtävän, pidetään pakkauksina, elleivät kyseiset tuotteet ole kiinteä osa itse tuotetta ja niiden kaikki elementit tarkoitettu kulutettavaksi tai poistettavaksi käytöstä yhdessä.

Komissio tarkastelee tarvittaessa 21 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen liitteessä I tarkoitettuja pakkauksen määritelmän kuvaavia esimerkkejä ja muuttaa niitä tarpeen mukaan. Ensisijaisina olisi käsiteltävä seuraavia tuotteita: CD-levykotelot ja videokasettikotelot, kukkaruukut, putkilot ja rullat, joiden ympärille on kiedottu joustavaa materiaalia, etikettitarrojen taustapaperit ja käärepaperi;

▼B

- 2) ”pakkausjätteillä” direktiivissä 75/442/ETY annetun jätteen määritelmän soveltamisalaan kuuluvia pakkauksia tai pakkausmateriaaleja, lukuun ottamatta tuotannon jäännöstuotteita;
- 3) ”pakkausjätteistä huolehtimisella” jätehuoltoa sellaisena kuin se on määritelty direktiivissä 75/442/ETY;
- 4) ”pakkausjätteiden syntymisen ehkäisemisellä” määrän ja ympäristöhaittojen vähentämistä seuraavien osalta:
- pakkausten ja pakkausjätteiden sisältämät aineet ja ainekset,
 - pakkaukset ja pakkausjätteet tuotantoprosessin, kaupan pitämisen, jakelun, käytön ja hävittämisen eri vaiheissa,
- erityisesti kehittämällä saastuttamattomia tuotteita ja menetelmiä;
- 5) ”uudelleenkäytöllä” kaikkia toimia, joilla pakkaus, joka on suunniteltu ja tehty kestäväksi elinkaarensa aikana tietty vähimmäismäärä käyttökertoja, täytetään uudelleen tai käytetään samanlaiseen tehtävään kuin mihin se oli alunperin tarkoitettu, riippumatta siitä, käytetäänkö hyväksi kaupan olevia oheistuotteita, jotka on tarkoitettu pakkauksen uudelleentäyttöön; tällaisesta uudelleenkäytetystä pakkauksesta tulee pakkausjäte, kun sitä ei enää käytetä uudelleen;

▼B

- 6) ”hyödyntämisellä” soveltuvin osin kaikkea direktiivin 75/442/ETY liitteessä II olevassa B osassa tarkoitettua toimintaa;
- 7) ”kierrätyksellä” jätteiden uudelleen käsittelyä tuotantoprosessissa niiden palauttamiseksi alkuperäiseen tehtäväänsä tai muuhun tarkoitukseen, mukaan lukien orgaaninen kierrätys mutta lukuun ottamatta hyödyntämistä energiantuotannossa;
- 8) ”hyödyntämisellä energiantuotannossa” palavien pakkausjätteiden käyttöä energian tuottamiseen polttamalla suoraan muiden jätteiden kanssa tai yksinään kuitenkin siten, että lämpö otetaan talteen;
- 9) ”orgaanisella kierrätyksellä” pakkausjätteiden biologisesti hajoavien osien aerobista (kompostointi) tai anaerobista (metaaniksi käyttäminen) hajottamista mikro-organismien avulla valvotuissa olosuhteissa siten, että tuloksena saadaan stabiloituja orgaanisia maanparannusaineita tai metaania. Kaatopaikalle viemistä ei voida pitää orgaanisen kierrätyksen muotona;
- 10) ”käytöstä poistamisella” soveltuvin osin kaikkia direktiivin 75/442/ETY liitteessä II olevassa A osassa tarkoitettuja toimia;
- 11) ”taloudellisilla toimijoilla” pakkausmateriaalien toimittajia, pakkausten valmistajia, jalostajia, täyttäjiä ja käyttäjiä, maahan tuojia, kauppa- ja jakelijoita sekä pakkausalalla toimivia viranomaisia ja julkisyhteisöjä;
- 12) ”vapaaehtoisella sopimuksella” jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten ja asianomaisten toimialojen välistä muodollista sopimusta, jonka on oltava avoin kaikille osapuolille, jotka haluavat noudattaa sopimuksessa vahvistettuja ehtoja edistääkseen tässä direktiivissä määriteltyjen tavoitteiden saavuttamista.

▼M2*4 artikla***Pakkausjätteiden syntymisen ehkäiseminen**

1. Jäsenvaltioiden on 9 artiklan mukaisesti pakkausjätteiden syntymisen ehkäisemiseksi toteutettavien toimenpiteiden lisäksi varmistettava muiden ehkäisevien toimenpiteiden toteuttaminen.

Näihin toimenpiteisiin voivat kuulua kansalliset ohjelmat, hankkeet tuottajan vastuun käyttöönottamiseksi pakkausten ympäristövaikutusten minimoimiseksi tai niitä vastaavat toimenpiteet, joista päätetään tarvittaessa taloudellisia toimijoita kuullen, ja joiden avulla pyritään kokoamaan yhteen ja hyödyntämään jäsenvaltioissa esitetyt erilaiset pakkausjätteiden syntymisen ehkäisemistä koskevat aloitteet. Kyseisten toimien on oltava tämän direktiivin tavoitteiden mukaisia, sellaisina kuin ne määritellään 1 artiklan 1 kohdassa.

2. Komissio edistää pakkausjätteiden syntymisen ehkäisemistä kannustamalla asianmukaisten eurooppalaisten standardien kehittämistä 10 artiklan mukaisesti. Standardeilla pyritään minimoimaan pakkausten ympäristövaikutukset 9 ja 10 artiklan mukaisesti.

3. Komissio antaa tarvittaessa ehdotuksia toimenpiteistä, joilla lujitetaan ja täydennetään olennaisten vaatimusten täytäntöönpanon valvontaa ja joilla varmistetaan, että uusi pakkaus saatetaan markkinoille vain, jos tuottaja on toteuttanut kaikki tarvittavat toimenpiteet sen ympäristövaikutusten minimoimiseksi pakkauksen perustehtäviä vaarantamatta.

▼B*5 artikla***Uudelleenkäyttö**

Jäsenvaltiot voivat perustamissopimuksen mukaisesti edistää sellaisten pakkausten uudelleen käyttöön liittyviä järjestelmiä, joita voidaan käyttää uudelleen aiheuttamatta vahinkoa ympäristölle.

▼ **M2**

6 artikla

Hyödyntäminen ja kierrätys

1. Tämän direktiivin päämäärien noudattamiseksi jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet seuraavien tavoitteiden saavuttamiseksi koko alueellaan:

- a) viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2001 on hyödynnettävä tai poltettava energia talteenottaen jätteenpolttolaitoksissa vähintään 50 prosenttia ja enintään 65 prosenttia pakkausjätteiden painosta;
- b) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2008 on hyödynnettävä tai poltettava energia talteenottaen jätteenpolttolaitoksissa vähintään 60 prosenttia pakkausjätteiden painosta;
- c) viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2001 vähintään 25 prosenttia ja enintään 45 prosenttia kaikkien pakkausjätteissä esiintyvien pakkausmateriaalien painosta on kierrätettävä siten, että kunkin pakkausmateriaalin osalta kierrätetään vähintään 15 prosenttia painosta;
- d) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2008 on kierrätettävä vähintään 55 prosenttia ja enintään 80 prosenttia pakkausjätteiden painosta;
- e) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2008 on saavutettava seuraavat kierrätyksen vähimmäistavoitteet pakkausjätteessä olevien materiaalien osalta:
 - i) lasi: 60 painoprosenttia;
 - ii) paperi ja kartonki: 60 painoprosenttia;
 - iii) metallit: 50 painoprosenttia;
 - iv) muovit: 22,5 painoprosenttia ottaen huomioon ainoastaan materiaalin, joka kierrätetään takaisin muoviksi;
 - v) puu: 15 painoprosenttia.

2. Neuvoston asetuksen (ETY) 259/93 ⁽¹⁾, neuvoston asetuksen (EY) 1420/1999 ⁽²⁾ ja komission asetuksen (EY) 1547/1999 ⁽³⁾ mukaisesti yhteisöstä viety pakkausjäte lasketaan mukaan 1 kohdassa tarkoitettujen hyödyntämis- ja kierrätystavoitteiden saavuttamiseen vain, jos on vakuuttavaa näyttöä siitä, että hyödyntäminen ja/tai kierrätys on tapahtunut sellaisten edellytysten vallitessa, jotka laajasti katsoen vastaavat asiaa koskevassa yhteisön lainsäädännössä säädettyjä vaatimuksia.

3. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa edistettävä jätteen hyödyntämistä energiantuotannossa silloin kun se on ympäristö- ja kustannustehokkuussyistä materiaalien kierrättämistä parempi vaihtoehto. Tämä voitaisiin tehdä harkitsemalla riittävän marginaalin asettamista kansallisten kierrätys- ja hyödyntämistavoitteiden välille.

4. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa edistettävä kierrätetyistä pakkausjätteistä saatavien materiaalien käyttöä pakkausten ja muiden tuotteiden tuotannossa

- a) parantamalla kyseisten materiaalien markkinaedellytyksiä;
- b) tarkistamalla nykyisiä säännöksiä, jotka estävät kyseisten materiaalien käytön.

5. Euroopan parlamentti ja neuvosto vahvistavat viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2007 määränemmistöllä komission ehdotuksesta tavoitteet kolmannelle viiden vuoden jaksolle 2009—2014. Tavoitteet

⁽¹⁾ EYVL L 30, 6.2.1993, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2557/2001 (EYVL L 349, 31.12.2001, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 166, 1.7.1999, s. 6, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2118/2003 (EUVL L 318, 3.12.2003, s. 5).

⁽³⁾ EYVL L 185, 17.7.1999, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2118/2003.

▼ **M2**

perustuvat käytännön kokemuksiin, jotka jäsenvaltiot ovat saaneet pyrkiessään 1 kohdassa tarkoitettuihin tavoitteisiin, sekä tieteellisen tutkimuksen ja arviointitekniikoiden, kuten elinkaariarvioiden ja kustannus-hyötyanalyysien, tuloksiin.

Tämä menettely toistetaan viiden vuoden välein.

6. Jäsenvaltioiden on julkistettava 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden ja tavoitteiden, ja niistä on järjestettävä yleisölle ja taloudellisille toimijoille suunnattu tiedotuskampanja.

7. Kreikka, Irlanti ja Portugali voivat erityisen tilanteensa eli pienten saarten suuren määrän, maatalousvaltaisten ja vuoristoisten alueiden sekä pakkausten kulutuksen nykyisen vähäisyyden vuoksi päättää:

- a) saavuttaa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2001 1 kohdan a ja c alakohdassa vahvistettuja tavoitteita alhaisemmat tavoitteet kuitenkin niin, että vähintään 25 prosenttia pakkausjätteistä hyödynnetään tai poltetaan energia talteenottaen jätteenpolttolaitoksissa;
- b) siirtää samalla 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamisen myöhempään ajankohtaan, joka ei kuitenkaan saa olla myöhäisempi kuin 31 päivä joulukuuta 2005;
- c) siirtää 1 kohdan b, d ja e alakohdassa esitettyjen tavoitteiden saavuttamisen haluamaansa myöhempään ajankohtaan, joka ei kuitenkaan saa olla myöhäisempi kuin 31 päivä joulukuuta 2011.

8. Komissio antaa mahdollisimman pian ja viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2005 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanon edistymisestä ja vaikutuksista ympäristöön sekä sisämarkkinoiden toiminnasta. Kertomuksessa otetaan huomioon kussakin jäsenvaltiossa vallitsevat olosuhteet. Kertomus kattaa seuraavat asiat:

- a) olennaisten vaatimusten tehokkuuden, täytäntöönpanon ja noudattamisen arviointi;
- b) pakkausjätteiden syntymisen ehkäisemistä koskevat lisätoimenpiteet pakkausten ympäristövaikutusten mahdollisimman tehokkaaksi vähentämiseksi vaarantamatta kuitenkaan niiden perustehtäviä;
- c) ympäristöä koskevan pakkausindikaattorin mahdollinen kehittäminen pakkausjätteiden ehkäisemisen yksinkertaistamiseksi ja tehostamiseksi;
- d) pakkausjätteiden syntymisen ehkäisemistä koskevat suunnitelmat;
- e) uudelleenkäytön edistäminen ja etenkin uudelleenkäytön ja kierrätyksen kustannusten ja hyödyn vertailu;
- f) tuottajan vastuu sen rahoitukselliset näkökohdat mukaan lukien;
- g) pyrkimykset vähentää entisestään ja tarvittaessa viime kädessä poistaa raskasmetallit ja muut vaaralliset aineet pakkauksista vuoteen 2010 mennessä.

Kertomukseen liitetään tarpeen mukaan ehdotuksia tämän direktiivin asiaan liittyvien säännösten tarkistamiseksi, jollei tällaisia ehdotuksia siihen mennessä ole annettu.

9. Kyseisessä kertomuksessa käsitellään 8 kohdassa tarkoitettuja kysymyksiä sekä muita asiaan liittyviä kysymyksiä kuudennen ympäristöä koskevan toimintaohjelman eri kokonaisuuksien ja erityisesti kierrätystä koskevan teemakohtaisen strategian ja luonnonvarojen kestävästä käytöstä koskevan teemakohtaisen strategian puitteissa.

Komission ja jäsenvaltioiden on tarvittaessa edistettävä 8 kohdan b, c, d, e ja f alakohtaa koskevia tutkimuksia ja pilottihankkeita sekä muita ehkäiseviä välineitä.

10. Niiden jäsenvaltioiden, jotka ovat ottaneet tai ottavat käyttöön ohjelmia, joiden tavoitteet ovat 1 kohdassa tarkoitettuja enimmäistavoitteita korkeammalla, ja joilla on tätä tarkoitusta varten käytössään asianmukainen kierrätys- ja hyödyntämiskapasiteetti, sallitaan ympäristönsuojelun korkean tason varmistamiseksi jatkaa näihin tavoitteisiin

▼ **M2**

pyrkimistä sillä edellytyksellä, etteivät sitä varten toteutettavat toimenpiteet aiheuta sisämarkkinoiden vääristymistä eivätkä estä muita jäsenvaltioita noudattamasta tätä direktiiviä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava toimenpiteistä komissiolle. Komissio vahvistaa kyseiset toimenpiteet tarkastettuaan yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, että ne täyttävät edellä tarkoitetut edellytykset ja etteivät ne ole mielivaltaista syrjintää tai jäsenvaltioiden välisen kaupan peiteltyä rajoittamista.

▼ **M3**

11. 16 päivänä huhtikuuta 2003 allekirjoitetun liittymissopimuksen perusteella Euroopan unioniin liittyneet jäsenvaltiot saavat lykätä 1 kohdan b, d ja e alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamista itse valitsemaansa päivämäärään, jonka on kuitenkin oltava viimeistään 31 päivä joulukuuta 2012 Tšekin tasavallan, Viron, Kyproksen, Liettuan, Unkarin, Slovenian ja Slovakian osalta, 31 päivä joulukuuta 2013 Maltaan osalta, 31 päivä joulukuuta 2014 Puolan osalta sekä 31 päivä joulukuuta 2015 Latvian osalta.

▼ **B***7 artikla***Palautus-, keruu- ja hyödyntämijärjestelmät**

1 Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sellaisten järjestelmien käyttöön ottamiseksi, joilla varmistetaan:

- a) kuluttajilta, muilta loppukäyttäjiltä tai jätevirroista saatavien käytettyjen pakkausten ja/tai pakkausjätteiden palauttaminen ja/tai keruu, jotta ne voitaisiin käsitellä tarkoituksenmukaisimpien jätehuoltoratkaisujen mukaisesti,
- b) kerättyjen pakkausten ja/tai pakkausjätteiden uudelleenkäyttö tai hyödyntäminen, mukaan lukien kierrätys,

tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi.

Asianomaisten alojen taloudellisten toimijoiden ja toimivaltaisten viranomaisten on voitava osallistua näihin järjestelmiin. Järjestelmiä on sovellettava syrjintää harjoittamatta myös tuontituotteisiin, myös järjestelmiin pääsyä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen ja siitä mahdollisesti perittävien maksujen osalta, ja ne on suunniteltava siten, että vältetään kaupan esteet ja kilpailun vääristyminen perustamissopimuksen mukaisesti.

2 Edellä 1 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet ovat osa pakkauksia ja pakkausjätteitä koskevaa yleistä politiikkaa, ja niiden yhteydessä on otettava huomioon erityisesti ympäristönsuojelua ja kuluttajien terveyden turvaamista, turvallisuutta ja hygieniää, pakattujen tuotteiden ja käytettyjen materiaalien laadun, aitouden ja teknisten ominaisuuksien varmistamista sekä teollisten ja kaupallisten oikeuksien turvaamista koskevat vaatimukset.

*8 artikla***Merkinnät ja tunnistusjärjestelmä**

1 Neuvosto päättää pakkauksiin tehtävistä merkinnöistä perustamissopimuksessa määrättyjen edellytysten mukaisesti viimeistään kahden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.

▼ **M2**

2. Pakkauksiin on niiden keräyksen, uudelleenkäytön ja hyödyntämisen, mukaan lukien kierrätys, helpottamiseksi merkittävä niissä käytetyt materiaalit, jotta ne voidaan tunnistaa ja luokitella kyseisellä teollisuuden alalla komission päätöksen 97/129/EY (1) perusteella.

(1) EYVL L 50, 20.2.1997, s. 28.

▼B

3 Asianmukainen merkintä tehdään joko itse pakkaukseen tai sen etikettiin. Sen on oltava selvästi nähtävissä ja helposti luettavissa. Merkinnän on kestettävä tietyn ajan, myös silloin kun pakkaus avataan.

9 artikla

Perusvaatimukset

1 Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kolmen vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta pakkaus voidaan saattaa markkinoille ainoastaan, jos se täyttää kaikki tässä direktiivissä ja sen liitteessä II määritellyt perusvaatimukset.

2 Jäsenvaltiot olettavat 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua päivämäärästä alkaen pakkauksen täyttävän kaikki tässä direktiivissä ja sen liitteessä II määritellyt perusvaatimukset, jos se vastaa:

- a) sitä koskevia yhdenmukaistettuja standardeja, joiden viitenumerot on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*. Jäsenvaltioiden on julkaistava kyseisiä yhdenmukaistettuja standardeja vastaavien kansallisten standardien viitenumerot,
- b) sitä koskevia 3 kohdassa tarkoitettuja kansallisia standardeja, jos niiden soveltamisalalla ei ole olemassa yhdenmukaistettuja standardeja.

3 Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen kansallisten standardit, joita ne pitävät tässä artiklassa tarkoitettujen vaatimusten mukaisina. Komissio välittää nämä kansalliset standardit viipymättä muille jäsenvaltioille.

Jäsenvaltioiden on julkaistava kyseisten standardien viitetiedot. Komissio huolehtii niiden julkaisemisesta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

4 Jos jokin jäsenvaltio tai komissio arvioi, etteivät 2 kohdassa tarkoitettujen standardit täysin vastaa 1 kohdassa määriteltyjä perusvaatimuksia, komissio tai asianomainen jäsenvaltio saattaa asian direktiivillä 83/189/ETY perustetun komitean käsiteltäväksi ja ilmoittaa syyt tähän. Komitea antaa lausuntonsa viipymättä.

Komissio ilmoittaa komitean lausunnon perusteella jäsenvaltioille, onko kyseiset standardit poistettava 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuista julkaisuista.

10 artikla

Standardointi

Komissio edistää tarvittaessa liitteessä II tarkoitettuja perusvaatimuksia koskevien eurooppalaisten standardien laatimista.

Komissio edistää erityisesti sellaisten eurooppalaisten standardien laatimista, jotka koskevat:

- pakkausten elinkaariselvityksissä käytettäviä perusteita ja menetelmiä,
- mittaus- ja tarkastusmenetelmiä, joilla arvioidaan raskasmetallien ja muiden vaarallisten aineiden esiintymistä pakkauksissa ja niiden leviämistä ympäristöön pakkauksista ja pakkausjätteistä,
- kierrätetyn materiaalin vähimmäismäärää tietynlaisissa pakkauksissa koskevia perusteita,
- kierrätysmenetelmien arviointiperusteita,
- kompostointimenetelmien ja tuotetun kompostin arviointiperusteita,
- pakkausten merkintää koskevia perusteita.

11 artikla

Raskasmetallien pitoisuustasot pakkauksissa

1 Jäsenvaltioiden on varmistettava siitä, etteivät pakkauksissa tai niiden osissa olevan lyijyn, kadmiumin, elohopean ja kuudenarvoisen kromin yhteispitoisuudet ylitä seuraavia raja-arvoja:

- 600 ppm painosta kahden vuoden kuluttua 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua päivämäärästä,
- 250 ppm painosta kolmen vuoden kuluttua 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua päivämäärästä,
- 100 ppm painosta viiden vuoden kuluttua 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua päivämäärästä.

2 Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja pitoisuustasoja ei sovelleta pakkauksiin, jotka koostuvat kokonaan direktiivissä 69/493/ETY⁽¹⁾ määritellyistä kristallilisista.

3 Komissio vahvistaa 21 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen:

- edellytykset, joilla edellä mainittuja pitoisuustasoja ei sovelleta kiertettyihin materiaaleihin eikä suljetussa ja valvotussa ketjussa tapahtuviin tuotekiertoihin,
- pakkaustyyppit, joita 1 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettu vaatimus ei koske.

12 artikla

Tietojärjestelmät

1 Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet pakkauksia ja pakkausjätteitä koskevien tietokantojen käyttöön ottamiseksi yhdenmukaisesti niillä alueilla, joilla niitä ei vielä ole käytössä, jotta jäsenvaltiot ja komissio voisivat valvoa tässä direktiivissä vahvistettujen tavoitteiden saavuttamista.

2 Tätä varten tietokannoissa olisi annettava tietoja erityisesti pakkaus- ja pakkausjätevirtojen laajuudesta, ominaispiirteistä ja kehityksestä (mukaan lukien tiedot pakkausmateriaalien ja niiden valmistuksessa käytettävien ainesosien myrkyllisyydestä tai vaarallisuudesta) kussakin jäsenvaltiossa.

3 Annettavien tietojen ja niiden esitystavan yhdenmukaistamiseksi ja niiden vastaavuuden varmistamiseksi eri jäsenvaltioiden välillä jäsenvaltioiden on toimitettava saatavissa olevat tietonsa komissiolle käyttäen taulukkoja, jotka komissio vahvistaa vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulopäivästä liitteen III perusteella ja 21 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4 Jäsenvaltioiden on otettava huomioon ne erityiset ongelmat, joita yksityiskohtaisten tietojen antaminen tuottaa pienille ja keskisuurille yrityksille.

5 Näin saadut tiedot toimitetaan 17 artiklassa tarkoitettujen kansallisten kertomusten mukana ja saatetaan ajan tasalle myöhemmissä kertomuksissa.

6 Jäsenvaltioiden on vaadittava kaikkia asianomaisia taloudellisia toimijoita toimittamaan toimivaltaisille viranomaisille alaansa koskevat luotettavat tiedot tämän artiklan mukaisesti.

13 artikla

Tiedottaminen pakkausten käyttäjille

Jäsenvaltioiden on kahden vuoden kuluessa 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua päivämäärästä toteutettava toimia sen varmistamiseksi, että

⁽¹⁾ EYVL N:o L 326, 29.12.1969, s. 36

▼B

kaikki pakkausten käyttäjät ja erityisesti kuluttajat saavat tarvittavat tiedot seuraavista seikoista:

- heidän käytettävissään olevat palautus-, keruu- ja hyödyntämijärjestelmät,
- heidän osuutensa pakkausten ja pakkausjätteiden uudelleenkäytössä, hyödyntämisessä ja kierrätyksessä,
- myytävissä pakkauksissa olevien merkintöjen merkitys,
- asianmukaiset tiedot 14 artiklassa tarkoitetuista pakkauksista ja pakkausjätteistä koskevista jätehuoltosuunnitelmista.

▼M2

Jäsenvaltioiden on myös edistettävä kuluttajille suunnattuja tiedotus- ja tietoisuutta lisääviä kampanjoita.

▼B*14 artikla***Jätehuoltosuunnitelmat**

Jäsenvaltioiden on tässä direktiivissä tarkoitettujen tavoitteiden ja toimenpiteiden mukaisesti sisällytettävä direktiivin 75/442/ETY 7 artiklan mukaisesti laatimiinsa jätehuoltosuunnitelmiin erityinen luku pakkauksista ja pakkausjätteistä huolehtimisesta, mukaan lukien 4 ja 5 artiklan mukaisesti toteutettavat toimenpiteet.

*15 artikla***Taloudelliset ohjaukeinit**

Neuvosto päättää tässä direktiivissä määriteltyjen tavoitteiden saavuttamisen edistämiseen käytettävistä taloudellisista ohjaukeinoista asiaa koskevien perustamissopimuksen määräysten mukaisesti. Jos tällaisia toimenpiteitä ei toteuteta, jäsenvaltiot voivat yhteisön ympäristöpolitiikan periaatteiden, kuten ”saastuttaja maksaa” -periaatteen, mukaisesti ja perustamissopimuksesta johtuvia velvoitteita noudattaen toteuttaa toimenpiteitä kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

*16 artikla***Ilmoittaminen**

1 Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi luonnokset tämän direktiivin nojalla toteutettaviksi suunnittelemissaan toimista ennen niiden toteuttamista, lukuun ottamatta verotustoimia, mutta mukaan lukien sellaisiin veroihin liittyvät tekniset vaatimukset, joiden avulla edistetään kyseisten teknisten vaatimusten noudattamista, jotta komissio voisi tarkastella niitä olemassa olevien säännösten perusteella soveltaen kussakin tapauksessa mainitussa direktiivissä säädettyä menettelyä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 83/189/ETY soveltamista.

2 Jos suunniteltu toimenpide koskee myös jotakin direktiivissä 83/189/ETY tarkoitettua tekniluonteista kysymystä, asianomainen jäsenvaltio voi täsmentää, että tämän direktiivin mukaisesti suoritettu ilmoitus pätee myös direktiivin 83/189/ETY osalta.

*17 artikla***Kertomuksen antamisen velvoite**

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle kertomus tämän direktiivin täytäntöönpanosta direktiivin 91/692/ETY⁽¹⁾ 5 artiklan mukaisesti. Ensimmäinen kertomus kattaa vuosien 1995-1997 välisen jakson.

(1) EYVL N:o L 377, 31.12.1991, s. 48

▼ **B***18 artikla***Markkinoille saattamisen vapaus**

Jäsenvaltiot eivät saa estää tämän direktiivin mukaisten pakkausten markkinoille saattamista alueellaan.

▼ **M2***19 artikla***Mukauttaminen tieteen ja tekniikan kehitykseen**

Tarvittavat muutokset 8 artiklan 2 kohdassa ja 10 artiklan toisen kohdan viimeisessä luetelmakohdassa tarkoitetun tunnistusjärjestelmän, 12 artiklan 3 kohdassa ja liitteessä III tarkoitettujen tietokantojen järjestelmään liittyvien taulukoiden rakenteen sekä liitteessä I tarkoitettujen pakkausten määritelmää kuvaavien esimerkkien mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen tehdään 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

▼ **B***20 artikla***Erityistoimenpiteet**▼ **M2**

1. Komissio määrittelee 21 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti, mitä teknisiä toimenpiteitä tarvitaan, jotta ratkaistaisiin tämän direktiivin säännösten soveltamista koskevat ongelmat, jotka liittyvät erityisesti inertteihin pakkausmateriaaleihin, joita saatetaan Euroopan unionin markkinoille hyvin pieninä määrinä (eli noin 0,1 prosenttia painosta), sairaalatarvikkeiden ja lääketuotteiden kuluttajapakkauksiin, pieniin pakkauksiin ja ylellisyustuotteiden pakkauksiin.

▼ **B**

2. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle myös kaikista muista toteutettavista toimenpiteistä kertomuksen, johon voi tarvittaessa liittyä ehdotus.

▼ **M2***21 artikla***Komiteamenettely**

1. Komissiota avustaa komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY (1) 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

▼ **B***22 artikla***Siirtäminen kansalliseen lainsäädäntöön**

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ennen 30 päivää kesäkuuta 1996. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

(1) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

3 Lisäksi jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista voimassa olevista laeista, asetuksista ja hallinnollisista määräyksistä, jotka on annettu tämän direktiivin soveltamisalalla.

▼M2

3a. Edellyttäen, että 6 artiklassa asetetut tavoitteet saavutetaan, jäsenvaltiot voivat saattaa 7 artiklan säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöään toimivaltaisten viranomaisten ja asianomaisten talouden sektorien välillä tehdyillä sopimuksilla.

Tällaisten sopimusten on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) sopimukset ovat täytäntöönpanokelpoisia;
- b) sopimuksissa määritellään tavoitteet ja niitä koskevat määräajat;
- c) sopimukset julkaistaan kansallisessa virallisessa lehdessä tai muussa virallisessa asiakirjassa, johon yleisö voi samalla tavoin tutustua, ja toimitetaan komissiolle;
- d) saavutettuja tuloksia seurataan säännöllisesti, niistä tiedotetaan toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle ja ne saatetaan yleisön saataville sopimuksen ehtojen mukaisesti;
- e) toimivaltaiset viranomaiset varmistavat, että sopimuksen avulla saavutettua edistystä valvotaan;
- f) jos sopimusta ei noudateta, jäsenvaltioiden on pantava täytäntöön tämän direktiivin asiaankuuluvat säännökset laein, asetuksin tai hallinnollisin määräyksin.

▼B

4 Pakkausten valmistusta koskevia vaatimuksia ei missään tapauksessa sovelleta pakkauksiin, jotka on käytetty tietyn tuotteen pakkaamiseen ennen tämän direktiivin voimaantulopäivää.

5 Jäsenvaltioiden on enintään viiden vuoden ajan tämän direktiivin voimaantulopäivästä lukien sallittava sellaisten pakkausten markkinoille saattaminen, jotka on valmistettu ennen kyseistä päivää ja jotka ovat niiden voimassa olevan kansallisen lainsäädännön mukaisia.

23 artikla

Kumotaan direktiivi 85/339/ETY 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettusta päivämäärästä alkaen.

24 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

25 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

▼ **M2***LIITE I***KUVAAVIA ESIMERKKEJÄ 3 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITTE-
TUISTA PERUSTEISTA****Kuvaavia esimerkkejä perusteesta i**

Pakkauksia ovat:

Makeislaatikot

CD-levykotelon suojakelmu

Tuotteet, jotka eivät ole pakkauksia:

Kukkaruukut, jotka on tarkoitettu kasville koko sen elinajaksi

Työkalulaatikot

Teepussit

Vahakerrokset juuston ympärillä

Makkaran kuoret

Kuvaavia esimerkkejä perusteesta ii

*Pakkauksia ovat, jos ne on suunniteltu ja tarkoitettu täytettäväksi myyntipis-
teessä:*

Paperi- ja muovikassit

Kertakäyttölautaset ja -mukit

Talousselmu

Voileipäpussit

Alumiinifolio

Tuotteet, jotka eivät ole pakkauksia:

Hämmennin

Kertakäyttöiset aterimet

Kuvaavia esimerkkejä perusteesta iii

Pakkauksia ovat:

Tuotteeseen suoraan kiinnitetyt tai siitä roikkuvat etiketit

Tuotteet, jotka kuuluvat pakkaukseen:

Ripsiväriharja, joka on osa hylsyä

Pakkaukseen kiinnitetyt tarrat

Niitit

Muovisuojukset

Annostelimitat, jotka ovat osa pesuainepakkauksen sulkijaa.

LIITE II

PAKKAUSTEN KOOSTUMUSTA SEKÄ UDELLEENKÄYTETTÄVYYTTÄ JA HYÖDYNNETTÄVYYTTÄ (MUKAAN LUKIEN KERRÄTETTÄVYYTTÄ) KOSKEVAT PERUSVAATIMUKSET

1. Pakkauksen valmistusta ja koostumusta koskevat vaatimukset

- Pakkaus on valmistettava siten, että sen koko ja paino rajoitetaan mahdollisimman pieniksi, kuitenkin niin, että varmistetaan vaadittava turvallisuuden, hygienian ja hyväksyttävyyden taso sekä pakatun tuotteen että kuluttajan kannalta.
- Pakkaus on suunniteltava, valmistettava ja pidettävä kaupan siten, että sen uudelleenkäyttö tai hyödyntäminen, mukaan lukien kierrätys, on mahdollista, ja että sen vaikutukset ympäristöön pakkausjätteiden ja pakkausjätteistä huolehtimiseen liittyvistä toimista syntyvien jäännösten hävittämisen yhteydessä ovat mahdollisimman vähäiset.
- Pakkausta valmistettaessa on huolehdittava siitä, että haitallisten aineiden ja aineiden sekä muiden vaarallisten aineiden pitoisuudet pakkausmateriaalissa ja sen osissa ovat mahdollisimman vähäiset, mitä tulee niiden esiintymiseen pakkausten polttamisesta tai kaatopaikalle viemisestä syntyvissä päästöissä, tuhkassa tai suotovedessä taikka pakkausjätteistä huolehtimiseen liittyvistä toimista syntyvissä jäännöksissä.

2. Pakkauksen uudelleenkäytettävyyttä koskevat vaatimukset

Pakkauksen on täytettävä samanaikaisesti seuraavat vaatimukset:

- pakkauksen fyysisten ominaisuuksien on oltava sellaiset, että se kestää useita kuljetus- tai käyttökertoja tavanomaisissa käyttöolosuhteissa,
- käytettyä pakkausta on mahdollista käsitellä työntekijöiden terveyttä ja turvallisuutta koskevien vaatimusten mukaisesti,
- kun pakkausta ei enää käytetä uudelleen ja siitä tulee jäte, noudatetaan pakkauksen hyödynnettävyyttä koskevia vaatimuksia.

3. Pakkauksen hyödynnettävyyttä koskevat vaatimukset

a) *Materiaaleja kierrättämällä hyödynnettävä pakkaus*

Pakkaus on valmistettava siten, että tietty prosenttiosuus siinä käytettyjen materiaalien painosta voidaan kierrättää kaupan pidettävien hyödykkeiden tuotannossa yhteisössä voimassa olevien standardien mukaisesti. Tämä prosenttiosuus voi vaihdella sen materiaalityypin mukaan, josta pakkaus on valmistettu.

b) *Energiantuotannossa hyödynnettävä pakkaus*

Energiantuotantoa varten käsiteltävillä pakkausjätteillä on oltava vähimmäislämpöarvo, jotta energian talteenotto voidaan optimoida.

c) *Kompostoinnalla hyödynnettävä pakkaus*

Kompostointia varten käsiteltävien pakkausjätteiden on oltava riittävän helposti biologisesti hajoavia, jotta ne eivät haittaa erillistä keräämistä, kompostointiprosessia tai toimintaa, johon ne käytetään.

d) *Biologisesti hajoava pakkaus*

Biologisesti hajoavien pakkausjätteiden on hajottava fyysisesti, kemiallisesti, termisesti tai biologisesti siten, että suurin osa syntyneestä kompostista hajoaa lopulta hiilidioksidiksi, biomassaksi ja vedeksi.

*LIITE III***TIEDOT, JOTKA JÄSENVALTIOIDEN ON SISÄLLYTETTÄVÄ
PAKKAUKSIA JA PAKKAUSJÄTTEITÄ KOSKEVIIN TIETOKANTOI-
HINSA (JÄLJEMPÄNÄ OLEVIENTAULUKOIDEN 1-4 MUKAISESTI)**

- 1 Primaari-, sekundaari- ja tertiääripakkausten osalta:
 - a) kansallisella alueella kulutettujen pakkausten määrät materiaalien pääluokkien mukaan (tuotanto + tuonti – vienti) (taulukko 1),
 - b) uudelleenkäytetyt määrät (taulukko 2).
- 2 Sekä kotitalouksissa että muualla tuotettujen pakkausjätteiden osalta:
 - a) kansallisella alueella hyödynnetyt ja käytöstä poistetut määrät materiaalien pääluokkien mukaan (tuotanto + tuonti – vienti) (taulukko 3),
 - b) kierrätetyt ja hyödynnetyt määrät materiaalien pääluokkien mukaan (taulukko 4).

▼B

TAULUKKO 1

Kansallisella alueella kulutettujen pakkausten (primaari, sekundaari ja tertiääri) määrät

	Tuotettu tonnimäärä	— Viety tonnimäärä	+ Tuotu tonnimäärä	=Yhteensä
Lasi				
Muovi				
Paperi/kartonki (mukaan lukien yhdistelmä- materiaalit)				
Metallit				
Puu				
Muut				
Yhteensä				

▼B

TAULUKKO 2

Kansallisella alueella uudelleen käytettyjen pakkausten (primaari, sekundaari ja tertiääri) määrät

	Kulutettujen pakkausten tonnimäärä	Uudelleenkäytetyt pakkaukset	
		Tonnimäärä	Prosenttiosuus
Lasi			
Muovi			
Paperi/kartonki (mukaan lukien yhdistelmä-materiaalit)			
Metallit			
Puu			
Muut			
Yhteensä			

▼B

TAULUKKO 3

Kansallisella alueella hyödynnettyjen ja käytöstä poistettujen pakkausjätteiden määrät

	Tuotettujen jätteiden tonnimäärä	— Maasta vietyjen jätteiden tonnimäärä	+ Maahan tuotujen jätteiden tonnimäärä	= Yhteensä
Kotitalousjätteet				
Lasipakkaukset				
Muovipakkaukset				
Paperi- ja kartonki- pakkaukset				
Kartonkiyhdistelmä- pakkaukset				
Metallipakkaukset				
Puupakkaukset				
Kotitalouksien pakkausjätteet yhteensä				
Muut kuin kotitalousjätteet				
Lasipakkaukset				
Muovipakkaukset				
Paperi- ja kartonki- pakkaukset				
Kartonkiyhdistelmä- pakkaukset				
Metallipakkaukset				
Puupakkaukset				
Muiden kuin kotitalouksien pakkausjätteet yhteensä				

TAULUKKO 4

Kansallisella alueella kierrätettyjen tai hyödynnettyjen pakkausjätteiden määrät

	Hyödynnetyt ja käytöstä poistetut tonnimäärät yhteensä	Kierrätetyt määrät		Hyödynnetyt määrät	
		Tonnimäärä	Prosent-tiosuus	Tonnimäärä	Prosent-tiosuus
Kotitalousjätteet					
Lasipakkaukset					
Muovipakkaukset					
Paperi- ja kartonki-pakkaukset					
Kartonkiyhdistelmä-pakkaukset					
Metallipakkaukset					
Puupakkaukset					
Kotitalouksien pakkausjätteet yhteensä					
Muut kuin kotitalousjätteet					
Lasipakkaukset					
Muovipakkaukset					
Paperi- ja kartonki-pakkaukset					
Kartonkiyhdistelmä-pakkaukset					
Metallipakkaukset					
Puupakkaukset					
Muiden kuin kotitalouksien pakkausjätteet yhteensä					